Posl. broj: P-335/2026-59

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Zlatar, Trg slobode 14A

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru po sucu Damiru Čižmeku kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Slukan Darka, Stubička 520, Donja Bistra, OIB: 25153416745, zastupanog po punomoćniku Romeu Hercegu, odvjetniku iz Zaboka, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb OIB: 929632223473, zastupanog po punomoćnici Sanji Porobija i ostalim odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Porobija & Porobija iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 15. listopada 2026. u prisutnosti z.z. punomoćnice tužitelja Ksenije Kantura, odvjetnice iz Zaboka, a odsutnosti uredno pozvane punomoćnice tuženika, 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. O d b i j a j u s e tužbeni zahtjevi koji glase:

“I Utvrđuje se da su ništetne odredbe čl. 1, čl. 2 i čl. 7 ugovora o namjenskom kreditu br. 012/2005, broj kreditne partije 7102321632, od 31. svibnja 2005. g. zaključenog između tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, kao kreditora, i tužitelja Darka Slukan iz Donje Bistre, Stubička 520, OIB: 25153416745, kao korisnika kredita, kojima je ugovorena valuta CHF (švicarski franak) uz koju su vezani glavnica kredita i visina anuiteta te odredbe čl. 2, čl. 7 i čl. 23 točke J, K i L istog Ugovora kojima je ugovorena promjenjiva redovna kamatna stopa koja temeljem jednostrane odluke tuženika može biti veća od 5,50 %, koliko je iznosila u trenutku zaključenja ugovora o kreditu.

II Tuženik Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, dužan je isplatiti tužitelju Darku Slukan iz Donje Bistre, Stubička 520, OIB: 25153416745, s osnove preplaćenih mjesečnih anuiteta zbog promjene kamatne stope iznos od 682,48 € uz zakonsku zateznu kamatu tekuću

na iznos od 1,30 € od dana 2. studenog 2007. g. do isplate,
na iznos od 1,32 € od dana 2. prosinca 2007. g. do isplate,
na iznos od 1,32 € od dana 2. siječnja 2008. g. do isplate,
na iznos od 1,34 € od dana 2. veljače 2008. g. do isplate,
na iznos od 9,70 € od dana 2. ožujka 2008. g. do isplate,
na iznos od 9,83 € od dana 2. travnja 2008. g. do isplate,
na iznos od 9,55 € od dana 2. svibnja 2008. g. do isplate,
na iznos od 9,45 € od dana 2. lipnja 2008. g. do isplate,
na iznos od 9,45 € od dana 2. srpnja 2008. g. do isplate,

na iznos od 9,38 € od dana 2. kolovoza 2008. g. do isplate,
na iznos od 9,41 € od dana 2. rujna 2008. g. do isplate,
na iznos od 9,55 € od dana 2. listopada 2008. g. do isplate,
na iznos od 10,37 € od dana 2. studenog 2008. g. do isplate,
na iznos od 9,76 € od dana 2. prosinca 2008. g. do isplate,
na iznos od 10,43 € od dana 2. siječnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 10,52 € od dana 2. veljače 2009. g. do isplate,
na iznos od 10,57 € od dana 2. ožujka 2009. g. do isplate,
na iznos od 10,46 € od dana 2. travnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 10,45 € od dana 2. svibnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 10,27 € od dana 2. lipnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 10,12 € od dana 2. srpnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 15,75 € od dana 2. kolovoza 2009. g. do isplate,
na iznos od 15,92 € od dana 2. rujna 2009. g. do isplate,
na iznos od 15,83 € od dana 2. listopada 2009. g. do isplate,
na iznos od 15,73 € od dana 2. studenog 2009. g. do isplate,
na iznos od 15,95 € od dana 2. prosinca 2009. g. do isplate,
na iznos od 16,16 € od dana 2. siječnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 16,38 € od dana 2. veljače 2010. g. do isplate,
na iznos od 16,32 € od dana 2. ožujka 2010. g. do isplate,
na iznos od 16,69 € od dana 2. travnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 16,59 € od dana 2. svibnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 13,93 € od dana 2. lipnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 14,79 € od dana 2. srpnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 14,60 € od dana 2. kolovoza 2010. g. do isplate,
na iznos od 15,34 € od dana 2. rujna 2010. g. do isplate,
na iznos od 14,94 € od dana 2. listopada 2010. g. do isplate,
na iznos od 14,65 € od dana 2. studenog 2010. g. do isplate,
na iznos od 8,80 € od dana 2. prosinca 2010. g. do isplate,
na iznos od 9,11 € od dana 2. siječnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 8,89 € od dana 2. veljače 2011. g. do isplate,
na iznos od 8,92 € od dana 2. ožujka 2011. g. do isplate,
na iznos od 8,76 € od dana 2. travnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 8,81 € od dana 2. svibnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 9,36 € od dana 2. lipnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 9,44 € od dana 2. srpnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 6,73 € od dana 2. kolovoza 2011. g. do isplate,
na iznos od 6,58 € od dana 2. rujna 2011. g. do isplate,
na iznos od 6,34 € od dana 2. studenog 2011. g. do isplate,
na iznos od 6,31 € od dana 2. prosinca 2011. g. do isplate,
na iznos od 6,40 € od dana 2. siječnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,49 € od dana 2. veljače 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,49 € od dana 2. ožujka 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,43 € od dana 2. travnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,46 € od dana 2. svibnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,49 € od dana 2. lipnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,45 € od dana 2. srpnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,46 € od dana 2. kolovoza 2012. g. do isplate,

na iznos od 6,42 € od dana 2. rujna 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,36 € od dana 2. listopada 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,44 € od dana 2. studenog 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,47 € od dana 2. prosinca 2012. g. do isplate,
na iznos od 6,45 € od dana 2. siječnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,34 € od dana 2. veljače 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,42 € od dana 2. ožujka 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,44 € od dana 2. travnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,40 € od dana 2. svibnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,30 € od dana 2. lipnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,63 € od dana 2. srpnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,29 € od dana 2. kolovoza 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,33 € od dana 2. rujna 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,43 € od dana 2. listopada 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,37 € od dana 2. studenog 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,40 € od dana 2. prosinca 2013. g. do isplate,
na iznos od 6,42 € od dana 2. siječnja 2014. g. do isplate,

i to od dana 2. studenog 2007. g. pa do 31. prosinca 2007. g., uz zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj primjenom čl. 1 Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. g. pa do 31. srpnja 2015. g. uz zateznu kamatu po stopi određenoj primjenom čl. 29 st. 2 ZOO, u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. g. pa do 31. prosinca 2022. g. uz zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj primjenom čl. 29 st. 2 Zakona o obveznim odnosima uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2023. g. pa do isplate, uz zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj primjenom čl. 29 st. 2 Zakona o obveznim odnosima i čl. 12a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III Tuženik Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, dužan je isplatiti tužitelju Darku Slukan iz Donje Bistre, Stubička 520, OIB: 25153416745, s osnova preplaćenih mjesečnih anuiteta zbog promjene deviznog tečaja, iznos od 2.950,84 € uz zakonsku zateznu kamatu tekuću

na iznos od 1,96 € od dana 2. rujna 2005. g. do isplate,
na iznos od 1,89 € od dana 2. listopada 2005. g. do isplate,
na iznos od 1,71 € od dana 2. studenog 2005. g. do isplate,
na iznos od 1,75 € od dana 2. prosinca 2005. g. do isplate,
na iznos od 0,81 € od dana 2. siječnja 2006. g. do isplate,
na iznos od 0,39 € od dana 2. veljače 2006. g. do isplate,
na iznos od 5,42 € od dana 2. studenog 2008. g. do isplate,
na iznos od 6,43 € od dana 2. siječnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 7,83 € od dana 2. veljače 2009. g. do isplate,

na iznos od 8,53 € od dana 2. ožujka 2009. g. do isplate,
na iznos od 6,86 € od dana 2. travnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 6,62 € od dana 2. svibnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 4,01 € od dana 2. lipnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 1,71 € od dana 2. srpnja 2009. g. do isplate,
na iznos od 2,51 € od dana 2. kolovoza 2009. g. do isplate,
na iznos od 4,22 € od dana 2. rujna 2009. g. do isplate,
na iznos od 3,24 € od dana 2. listopada 2009. g. do isplate,
na iznos od 2,30 € od dana 2. studenog 2009. g. do isplate,
na iznos od 4,47 € od dana 2. prosinca 2009. g. do isplate,
na iznos od 6,53 € od dana 2. siječnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 8,70 € od dana 2. veljače 2010. g. do isplate,
na iznos od 8,13 € od dana 2. ožujka 2010. g. do isplate,
na iznos od 11,78 € od dana 2. travnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 10,84 € od dana 2. svibnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 12,68 € od dana 2. lipnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 23,02 € od dana 2. srpnja 2010. g. do isplate,
na iznos od 20,57 € od dana 2. kolovoza 2010. g. do isplate,
na iznos od 29,49 € od dana 2. rujna 2010. g. do isplate,
na iznos od 24,84 € od dana 2. listopada 2010. g. do isplate,
na iznos od 21,33 € od dana 2. studenog 2010. g. do isplate,
na iznos od 31,98 € od dana 2. prosinca 2010. g. do isplate,
na iznos od 38,57 € od dana 2. siječnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 33,80 € od dana 2. veljače 2011. g. do isplate,
na iznos od 34,50 € od dana 2. ožujka 2011. g. do isplate,
na iznos od 31,07 € od dana 2. travnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 32,13 € od dana 2. svibnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 43,78 € od dana 2. lipnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 45,42 € od dana 2. srpnja 2011. g. do isplate,
na iznos od 58,33 € od dana 2. kolovoza 2011. g. do isplate,
na iznos od 53,64 € od dana 2. rujna 2011. g. do isplate,
na iznos od 47,81 € od dana 2. listopada 2011. g. do isplate,
na iznos od 46,15 € od dana 2. studenog 2011. g. do isplate,
na iznos od 45,35 € od dana 2. prosinca 2011. g. do isplate,
na iznos od 48,00 € od dana 2. siječnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 50,92 € od dana 2. veljače 2012. g. do isplate,
na iznos od 51,01 € od dana 2. ožujka 2012. g. do isplate,
na iznos od 49,18 € od dana 2. travnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 49,92 € od dana 2. svibnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 51,01 € od dana 2. lipnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 49,83 € od dana 2. srpnja 2012. g. do isplate,
na iznos od 49,94 € od dana 2. kolovoza 2012. g. do isplate,
na iznos od 48,85 € od dana 2. rujna 2012. g. do isplate,
na iznos od 46,84 € od dana 2. listopada 2012. g. do isplate,
na iznos od 49,29 € od dana 2. studenog 2012. g. do isplate,
na iznos od 50,18 € od dana 2. prosinca 2012. g. do isplate,
na iznos od 49,78 € od dana 2. siječnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 46,24 € od dana 2. veljače 2013. g. do isplate,

na iznos od 48,72 € od dana 2. ožujka 2013. g. do isplate,
na iznos od 49,29 € od dana 2. travnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 48,18 € od dana 2. svibnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 44,87 € od dana 2. lipnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 42,96 € od dana 2. srpnja 2013. g. do isplate,
na iznos od 44,64 € od dana 2. kolovoza 2013. g. do isplate,
na iznos od 45,89 € od dana 2. rujna 2013. g. do isplate,
na iznos od 49,09 € od dana 2. listopada 2013. g. do isplate,
na iznos od 47,33 € od dana 2. studenog 2013. g. do isplate,
na iznos od 48,12 € od dana 2. prosinca 2013. g. do isplate,
na iznos od 48,77 € od dana 2. siječnja 2014. g. do isplate,
na iznos od 45,20 € od dana 2. veljače 2014. g. do isplate,
na iznos od 46,36 € od dana 2. ožujka 2014. g. do isplate,
na iznos od 45,77 € od dana 2. travnja 2014. g. do isplate,
na iznos od 44,60 € od dana 2. svibnja 2014. g. do isplate,
na iznos od 44,07 € od dana 2. lipnja 2014. g. do isplate,
na iznos od 44,30 € od dana 2. srpnja 2014. g. do isplate,
na iznos od 45,77 € od dana 2. kolovoza 2014. g. do isplate,
na iznos od 47,26 € od dana 2. rujna 2014. g. do isplate,
na iznos od 44,48 € od dana 2. listopada 2014. g. do isplate,
na iznos od 47,88 € od dana 2. studenog 2014. g. do isplate,
na iznos od 48,96 € od dana 2. prosinca 2014. g. do isplate,
na iznos od 48,52 € od dana 2. siječnja 2015. g. do isplate,
na iznos od 49,13 € od dana 2. veljače 2015. g. do isplate,
na iznos od 49,13 € od dana 2. ožujka 2015. g. do isplate,
na iznos od 49,13 € od dana 2. travnja 2015. g. do isplate,
na iznos od 49,13 € od dana 2. svibnja 2015. g. do isplate,
na iznos od 49,13 € od dana 2. lipnja 2015. g. do isplate,
na iznos od 49,13 € od dana 2. srpnja 2015. g. do isplate,
na iznos od 49,13 € od dana 2. kolovoza 2015. g. do isplate,
na iznos od 49,13 € od dana 2. rujna 2015. g. do isplate,

i to od dana 2. rujna 2005. g. pa do 31. prosinca 2007. g. uz zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj primjenom čl. 1 Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. g. pa do 31. srpnja 2015. g. uz zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj primjenom čl. 29 st. 2 ZOO, u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. g. pa do 31. prosinca 2022. g. uz zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj primjenom čl. 29 st. 2 Zakona o obveznim odnosima uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2023. g. pa do isplate, uz zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj primjenom čl. 29 st. 2 Zakona o obveznim odnosima i čl. 12a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana.".

Posl. broj: P-335/2026-59

II. N a l a ž e s e tuženiku Zagrebačka banka d.d. da tužitelju Darku Slukanu, plati iznos od 427,85 EUR (četiristodvadesetsedam eura i osamdesetpet centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dan, a o d b i j a se preostali dio zahtjeva za zakonsku zateznu kamatu na navedeni iznos u razdoblju od 11. lipnja 2019. do 16. rujna 2026.

III. N a l a ž e s e tuženiku Zagrebačka banka d.d. da tužitelju Darku Slukanu, plati iznos od 938,35 EUR (devetstotridesetosam eura i tridesetpet centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dan, a o d b i j a se preostali dio zahtjeva za zakonsku zateznu kamatu na navedeni iznos u razdoblju od 11. lipnja 2019. do 16. rujna 2026.

IV: Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj navodi da je kao korisnik kredita 31. 5. 2005. s tuženikom kao kreditorom zaključio ugovor na nenamjenskom kreditu broj 012/2005, broj kreditne partije 7102321632 na iznos od 36.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF po tečajnoj listi HNB te uz promjenjivu redovnu kamatu stopu koja je na dan zaključenja ugovora iznosila 5,50% godišnje. Dana 15. siječnja 2016. stranke su zaključile dodatak ugovoru o kreditu kojim je ugovorena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR. Za vrijeme otplate kredita tuženik je u više navrata svojim jednostranim odlukama mijenjao i povisivao kamatnu stopu. O povećanju kamatnih stopa stranke nisu pojedinačno pregovarale, niti je tuženik ishodio suglasnost tužitelja za svako pojedino povećanje kamatnih stopa. Plaćanjem otplatnih rata prema planovima otplate jednostrano izmijenjenim od strane tuženika, zbog promjene kamatnih stopa te zbog promjene deviznog tečaja CHF u razdoblju otplate kredita, tužitelj je isplatio tuženiku iznos od 29.484,69 kn više nego što je bilo ugovoreno i predviđeno inicijalnim otplatnim planom. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. utvrđeno je da je tuženik (kao i ostali tuženici u tom predmetu) povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredit, tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta u koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za

donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi zaključenja predmetnih ugovora, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovorenih strana. Istom presudom utvrđeno je da je tuženika (kao i ostali tuženicu u tom predmetu) povrijedio kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koje je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženika, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači isu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluke tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovorenih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa na štetu potrošača. Vrhovni sud Republike Hrvatske je presudom broj Rev-2245/17-2. od 20. ožujka 2018., odlučujući o izvanrednoj reviziji, odbio reviziju tuženika u tom predmetu i zauzeo stajalište kako pokretanje parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO/05 te da zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Kako je tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12 podnijeta 4. travnja 2012., a drugostupanjska presuda Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-7129/13-4. donijeta je 13. lipnja 2014., kojim je danom prvostupanjska presuda postala pravomoćna u dijelu koji se odnosi na nepoštene odredbe o promjeni kamatne stope, slijedi da u konkretnom predmetu nije zastupila zastara. Zaključenjem dodatka ugovoru o kreditu od 15. siječnja 2016. tužitelj nije izgubio pravo zahtijevati ništetnost pojedinih odredbi ugovora o kreditu, jer ništetne odredbe ne konvalidiraju naknadnim ugovornim izmjenama. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u predmetu Rev-2686/2018 u rješenju od 12. veljače 2019. zauzeo pravno stajalište kako činjenica da su ugovorne strane zaključile dodatak ugovoru o kreditu na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditu – konverzija kredita u kreditu uz valutnu klauzulu u EUR – kojim su odredbe iz inicijalnog ugovora o kreditu izmijenile u pogledu valutne obveze, kamate stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita te je postignut sporazum o raspolaganju preplatom, ne znači da je korisnik kredita izgubio pravni interes za utvrđenje da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne. Također je u tom odluci izraženo stajalište da, obzirom da ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja ugovora, ništetni ugovor ne postaje valjan ni kad uzrok ništetnosti naknadno nestane (čl. 326. st. 1. ZOO). Radi navedenog, tužitelj ima pravni interes za podnošenje tužbe radi utvrđenja ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi ugovora o kreditu i dodatka ugovora o kreditu te za isplatu preplaćenih iznosa. U smislu odredbe čl. 502.c Zakona o parničnom postupku fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava i u tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Iz navedenoga slijedi da su ništetne odredbe ugovora o namjenskom kreditu broj 012/2005, broj kreditne partije 7102321632 od 31. svibnja 2005. i dodatka ugovora o kreditu od 15. siječnja 2016. o ugovorenoj promjenjivoj redovnoj kamatnoj stopi koju bi tuženik kao kreditor određivao jednostranim odlukama, a o kojoj ugovorne stranke nisu pregovarale te odredbe istog ugovora o valutnoj klauzuli kojom su glavnica kredita i anuiteti otplate kredita vezani uz kunsku

protuvrijednost po srednjem tečaju CHF prema tečajnoj listi HNB važećoj na dan plaćanja, a pravna posljedica ništetnosti ovih ugovornih odredbi je obveza tuženika da vrati tužitelju sve što je primio temeljem ništetnih ugovornih odredbi, odnosno da tužitelju vrati koristi koje je ostvario primjenom tih ništetnih ugovornih odredbi. Sukladno tome, postavio je tužbeni zahtjev kao u tužbi.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbeni zahtjev, kako po osnovi tako i po visini. Ističe prigovor zastare u odnosu na sve iznose iz tužbenog zahtjeva koji su dospjeli prije 12. lipnja 2014. godine. Ističe da je predmetni ugovor konvertiran sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN br. 102/2015, dalje: ZID ZPK/15) sklapanjem dodatka ugovoru o kreditu 15 siječnja 2016. te da su sve tužiteljeve uplate (i s osnove svakog povišenja CHF kamatne stope tijekom otplate, kao i s osnove svakog povišenje CHF tečaja tijekom otplate) uzete u obzir prilikom izrade konverzije i iskorištene, odnosno uračunate za otplatu usporednog EUR kredita te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

3. Tužitelj je podneskom od 9. siječnja 2020., nakon provedenog financijskog vještačenja, precizirao tužbeni zahtjev te se ujedno odrekao tužbenog zahtjeva pod točkom II. petita tužbe od 10. lipnja 2019. godine, pa je, temeljem odredbi čl. 329. st. 2., 331.a, čl. 312. st. 3. te čl. 165. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 148/11 - pročišćeni tekst i 25/13 i 89/14 i 70/19, dalje: ZPP-a), djelomičnom presudom na temelju odricanja posl. broj: 1. P-339/2019-18. od 14. siječnja 2020. godine odbijen taj tužbeni zahtjev.

4. Tuženik se podneskom od 7. svibnja 2020. godine protivi preinaci tužbe te u slučaju da sud istu dopusti ističe prigovor zastare i istog ponovno obrazlaže.

5. Budući da je tužbeni zahtjev u odnosu na utvrđenje ništetnosti ostao identičan, a restitucijski zahtjevi, kako po osnovi promjene kamatne stope, tako i po osnovi promjene tečaja, su smanjeni i odnose se na isto vremensko razdoblje, ne radi se o preinaci tužbe u smislu odredbe čl. 191. st. 1. ZPP-a.

6. Presudom ovog suda posl. broj: P-339/2019-27. od 26. lipnja 2020. tužbeni zahtjevi su odbijeni u cijelosti.

7. Presudom Županijskog suda u Osijeku posl. broj: Gž-3421/2020-2. od 8. srpnja 2021. uvažene su žalbe stranaka te je navedena prvostupanjska presuda ukinuta i predmet je vraćen na ponovno suđenje, s uputom da će u ponovnom postupku prvostupanjski sud ispitati i ocijeniti jesu li se ispunile pretpostavke za primjenu čl. 213. st. 2. toč. 3. ZPP-a, odnosno za donošenje odluke o prekidu postupka do pravomoćnog okončanja postupka pred Sudom Europske unije, a koji se vodi po zahtjevu Vrhovnog suda Republike Hrvatske za prethodnu odluku koji je upisan pod poslovnim brojem C-474/20, odnosno ispitati će je li navedeni predmet nakon donošenja prvostupanjske presude dovršen, a u kojem slučaju će utvrditi da više ne postoje razlozi za prekid, te će donijeti meritornu odluku u skladu s mjerodavnim pravnim temeljima.

8. Sukladno navedenoj uputi, rješenjem posl. broj: P-567/2021-41. od 6. listopada 2021. određen je prekid postupka te je odlučen da će se postupak nastaviti kad završi postupak pred Sudom Europske unije u predmetu C-567/20, a u vezi zahtjeva za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2020. uputio Općinski građanski sud u Zagrebu, ili kad su ustanovi da više ne postoje razlozi da se čega njegov završetak.

9. Budući da je navedeni postupak završio, temeljem odredbe čl. 215. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011. – proč. tekst, 25/2013, 89/2014., 70/2019., 80/2022. i 114/2022. i 155/2023., dalje: ZPP), rješenjem posl. broj: P-317/2021-42. od 13. kolovoza 2025. postupak je nastavljen, a rješenje je postalo pravomoćno 17. rujna 2025.

10. Tužitelj je podneskom od 23. rujna 2025. uskladio tužbene zahtjeve za isplatu na način da ih je iskazao u eurima.

11. Presudom ovog suda posl. broj: P-317/2021-47 od 29. lipnja 2025. tužbeni su zahtjevi ponovno odbijeni u cijelosti.

12. Rješenjem Županijskog suda u Osijeku posl. broj: Gž-2528/2025-2 od 19. kolovoza 2026. uvažene su žalbe stranaka te je, suprotno odredbi čl. 366.a st. 1. ZPP-a, prvostupanjska presude opet ukinuta i predmet je vraćen ovome sudu na ponovno suđenje.

13. Prema obrazloženju drugostupanjskog rješenja"

"12. Načelo konverzije kredita sadržano je u čl. 19.b Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", br. 102/15., dalje: ZID ZPK), prema kojem konverzija kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR-e i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR-e, podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valute, odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i provodi se na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR-e, a položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR-e.

13. U ponovnom postupku, prvostupanjski sud će u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu ispitati i ocijeniti je li dodatak ugovoru kojim je napravljena konverzija sklopljen u skladu s odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15.) i je li konverzija računski točna.

14. Pored toga, prvostupanjski sud će na osnovi dokaza koje stranke budu predložile u smislu čl. 7. st. 1. u vezi s čl. 219. st.1. ZPP-a ispitati postoji li razlika novčanog iznosa na ime valutne klauzule i promjenjive kamatne stope u odnosu na početno ugovorenu visinu.

15. Pri tome će prvostupanjski sud polazeći od odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. posebno ispitati postoji li i kolika je razlika na ime kamata do dana izvršene konverzije.".

14. Tužitelj je na ročištu 17. rujna 2026., uz postojeće, postavio i tužbene zahtjeve za isplatu zakonskih zateznih kamata i to: na razliku anuiteta od dana svake pojedine uplate do konverzije u iznosu od 427,85 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 11. lipnja 2019. do isplate te po osnovi tečajnih razlika u iznosu od 938,35 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 11. lipnja 2019. do isplate.

15. Budući da je tužitelj tako preinačio tužbu isticanjem drugih zahtjeva uz postojeće (čl. 191. st. 1. ZPP), a tuženika na tom ročištu nije bilo, ročište je odgođeno te je tuženiku dostavljen zapisnik.

16. Tuženik se podneskom od 6. listopada 2026., među ostalim, protivi preinaci tužbe, a ukoliko sud preinaku dopusti, ističe prigovor zastare na sve preinačene iznose.

17. Sud je na ročištu 15. listopada 2026. dopustio preinaku tužbe budući da je to svrsishodno za konačno rješenje spora među strankama.

18. U ponovljenom postupku su pročitani: ugovor o namjenskom kreditu broj 012/2005 od 31. svibnja 2005. godine, kreditna partija 7102321632, dodatak ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR od 15. veljače 2016., otplatni planovi, izračun konverzije na dan 30. rujna 2015., pregled otvorenih stavki po kreditu na dan 30. rujna 2015., pregled promjena kamatnih stopa po kreditu broj 7102321632 od 22. svibnja 2019., ispis prometa po kreditu/specifikacija uplata u razdoblju od 30. svibnja 2005. do 15. svibnja 2019., izračun razlike anuitete po kreditu br. 7102321632 kod Zagrebačke banke d.d. stalnog sudskog vještaka Lare Franulović od 30. svibnja 2019., dopis tuženika tužitelju od 12. studenoga 2015. s izračunom konverzije te nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo, računovodstvo i financije mr. sc. Zrinku Ručeviću iz društva Ručević vještačenja d.o.o.

19. Na ročištu 17. rujna 2026. ponovno je odbijen prijedlog tužitelja za saslušanje stranaka jer to nije potrebno za utvrđivanje odlučnih činjenica, a odbijen je i prijedlog tužitelja za provođenje dopunskog financijskog vještačenja jer ni to nije potrebno budući da među strankama nije sporan izračun konverzije, a u nalazu i mišljenju vještaka, kojem tužitelj niti nije prigovarao, jasno su izražene razlike, kako po osnovi promjenjive kamatne stope, tako i po osnovi tečaja te su jasno su izražene i zakonske zatezne kamate na razlike anuiteta u kunama i na tečajne razlike u kunama, a za preračunavanje navedenih razlika u eure nije nužno dopunsko vještačenje budući da je fiksni tečaj konverzije (1 EUR = 7,53450 kn) određen Uredbom Vijeća (EU) 2022/1208 od 12. srpnja 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2866/98 sukladno Objavi o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", br. 85/2022.) te Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", broj 57/2022. i 88/2022.).

20. Drugih dokaznih prijedloga stranke nisu imale.

21. Gotovo u cijelosti (osim u pogledu tijeka kamata) osnovani su tužbeni zahtjev postavljeni na ročištu 17. rujna 2026., a ostali tužbeni zahtjevi su neosnovani.

22. I dalje nije sporno:

- da je tužitelj 31. svibnja 2005. godine s tuženikom sklopio ugovor o namjenskom kreditu (za adaptaciju stambene kuće) broj: 012/2005 kojim je tužitelju stavljen na

raspolaganje kredit u iznosu od 36.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita, koji se korisnik obvezuje vratiti, uz valutnu klauzulu, s pripadajućim kamatama u vrijeme i na način utvrđen ugovorom (čl. 1.), s rokom otplate od 20 godina;

- da je člankom 2. ugovora ugovorena redovna kamata kao "promjenjiva u skladu s promjenama Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d....", a na dan zaključenja ugovora iznosi 5,5 % godišnje;

- da je člankom 7. ugovoreno da korisnik kredita otplaćuje kreditu u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 244,93 CHF obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan plaćanja te da za slučaj izmjene redovne kamatne stope sukladno Odluci i kamatnim stopama kreditora korisnik pristaje da kreditor povisi ili snizi iznos anuiteta iz prethodnog stavka te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete;

- da je člankom 23. točka J) ugovoreno da se na prava i obveze ugovornih strana primjenjuju Opći uvjeti poslovanja Zagrebačke banke d.d.; da potpisom ugovora ugovorne strana izjavljuju da su upoznate s tim Općim uvjetima i pristaju na njihovu primjenu i potvrđuju da im je pri sklapanju ugovora uručen primjerak istih te da pristaju da se u skladu s Općim uvjetima na ovaj ugovorni odnos primjene i sve njihove izmjene i dopune koje budu donesene za vrijeme trajanja ugovora;

- da je člankom 23. točka K) ugovoreno da potpisom ugovora korisnik kredita potvrđuje da je upoznat s uvjetima kredita/depozita i efektivnom kamatom stopom te da mu je uručena otplatna tablica;

- da prema članku 23. točka L) korisnik kredita pristaje da kao dokaz o visini bilo koje tražbine po ovom ugovoru služe poslovne knjige kreditora i ostala dokazna sredstva kojima kreditor raspolaže;

- da je tečaj na dan puštanja kredita iznosio 4,718128 kn za 1,00 CHF;

- da su tijekom otplate kredita odlukom kreditora u više navrata promijenjene kamatne stope te se mijenjao i tečaj CHF prema kojem su se obračunavali anuiteti;

- da su stranke 15. siječnja 2016. godine sklopile dodatak ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) konverziju kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR te da je izračun konverzije izvršne sukladno odredbama tog Zakona.

23. Sporna su, u biti, pravna pitanja, odnosno imali li tužitelj, s obzirom na sklopljeni dodatak ugovoru kojim je provedena konverzija, pravo zahtijevati od tuženika isplatu temeljem stečenog bez osnove zbog ništetnih odredbi ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, te je li, neovisno o navedenom, nastupila zastara za glavnične iznose s kamatama.

24. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj: 102/2015., dalje: ZID ZPK), u Zakonu o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj: 75/2009., 112/2012., 143/2013., 147/2013., 9/2015. i 78/2015.) iza članka 19. dodana je, među ostalim, glava IV.a, naslovi iznad članaka i članci 19.a do 19.1, kojima je regulirana konverzija kredita denominiranih u CHF i denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF.

25. Člankom 19.a definiran je predmet konverzije, a člankom 19.b načelo konverzije na način da konverzija kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHR u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valute, odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i provodi se na način se položaj potrošača s kreditnom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

26. Način izračuna konverzije propisan je odredbama čl. 19.c i to tako da se: 1. na iznos početno odobrene glavnica kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivanog na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominiranog u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita; 2. umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaja ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominirano u kunama s valutnom klauzulom u CHF; 3. početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHR uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHR i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama 1. i 2. ovog stavka, i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjete koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeća glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta; 4. iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom

EUR te takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz točke 3. ovog stavka, pri čemu se poštuje redoslijed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima vjerovnika, ali ne obračunavaju zatezne kamate; 5. ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke 4. ovog stavke veći od ukupnog iznosa obroka ili anuiteta u EUR ili valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz točke 3. ovog stavka smatra se preplatom koja se: - ako iznos preplate ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovog stavka, koristi za namirenje budućih obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se sukcesivno kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta koji će dospjeti iznos od najviše 50 % dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR namiri preplatom, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi pri čemu ako iznos preplate prelazi više od 50 % ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovog stavka, vjerovnik i potrošak sporazumom definiraju način iskorištavanja iznosa preplate iznad 50 % ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta i valutnoj klauzuli u EUR; a ako iznos preplate prelazi ukupni zbog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. runa 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovog stavka, vraća potrošaču od strane vjerovnika u roku od 60 dana od datuma prihvata konverzije od strane potrošača, pri čemu se iznos preplate iz ove točke preračunava u kune po tečaju na dan 30. rujna 2015. i na njega vjerovnik nije dužan obračunati kamatu niti tečajnu razliku, već njih snosi potrošač. Prema stavku 6. ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke 4. ovog stavka manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz točke 3. ovog ugovora, namiri se vjerovniku od strane potrošača sukladno sporazumu vjerovnika i potrošaka, a obveze po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR nastave ispunjavati od strane potrošača; 7. iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđuje na dan 30. rujna 2015., kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki 3. ovog stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki 4. ovog stavka, pri čemu iznos preplate utvrđen u točki 5. ovog stavka ne umanjuje iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR, a manje uplaćeni iznos utvrđen u točki 6. ovog stavka namiruje se sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača.

27. Konačno, prema stavku 8., učinak konverzije utvrdi se kao razlika: - stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF evidentirane u poslovnim knjigama vjerovnika na dan 30. rujna 2015. izračunate u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 11.d ovog Zakona odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dospijevaju do isteka roka ograničenja iz čl. 11.d ovog Zakona i – iznosa neotplaćene glavnice iz točke 7. ovog stavka.

28. Odredbama čl. 19.d. detaljno je propisano informiranje potrošača za potrebe provjere izračuna konverzije, pri čemu je, sukladno stavku 3., prije objave kalkulatora iz stavka 1. (na temelju kojeg je konverzija izračunata), vjerovnik dužna pribaviti

mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19.c te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama.

29. Zaključno, odredbama čl. 19.e propisana je sama konverzija kredita i to na način da je vjerovnik dužna potrošaču ponuditi konverziju u formi i sa sadržajem propisani stavcima 1-4. navedenog članka, a potrošak sukladno stavku 6. nije obvezan prihvatiti izračun konverzije ni sklopiti s vjerovnikom sporazum iz čl. 19.c. st. 1. t. 6. ovog Zakona, u kojem se slučaju otplata kredita nastavlja prema važećim ugovorenim uvjetima i sukladno odredbama ovog Zakona. Ako pak potrošač prihvati izračun konverzije kredita, učinak konverzije iz čl. 19. st. 1. t. 8. ovog Zakona snosi vjerovnik, dok razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza čl. Čl. 19. s. t. 1. t. 1. ovog Zakona, iznos naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova iz čl. 19. c. st. 1. t. č. ovog Zakona te iznos kamate i tečajnih razlika na ime preplate iz čl. 19.c. stavka 1. t. 5. ovog Zakona snosi potrošač.

30. U ovom slučaju nije sporno da je tužitelj konverziju prihvatio te da je izračun konverzije napravljen sukladno navedenim odredbama.

31. Navedenim odredbama nije izrijekom propisano ima li potrošač koji je prihvatio konverziju ipak pravo od vjerovnika potraživati novčane iznose koji bi bili posljedica ništetnosti odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i o valutnoj klauzuli te je to pitanje, barem djelomično i posredno bilo predmetom raspravljanja u sudskoj praksi.

32. Sam ZID ZPK bio je predmetom raspravljanja pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske budući da je više kreditnih institucija i fizičkih osoba pokrenulo postupak za ocjenu suglasnosti tog Zakona s Ustavom. Ustavni sud rješenjem broj: U-I-3685/2015. od 4. travnja 2017. nije prihvatio prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti navedenog Zakona s Ustavom. Ustavni se sud očitovao o formalnoj i materijalnoj (ne) ustavnosti navedenog Zakona, utvrđujući da je donesen zbog trajnog otklanjanja poremećaju u gospodarstvu, izbjegavanja dužničke krize, rasterećenja sudova (među ostalim se navodi da se čini da je za donošenje tog Zakona postojao osobito važan interes i u pogledu rasterećenja sudova – na način što će se konverzijom CHF kredita, s jedne strane smanjiti broj postupaka u kojima se od kreditnih institucija trži povrat razlike između ugovorene i promjenjive kamate koju su kreditne institucije jednostrano određivale tijekom otplate kredita, dok potrošači CHF kredita neće biti izloženi mogućim sudskim troškovima, s druge strane), osiguranje otplate kreditnih zaduženja dužnika u iznosu i pod uvjetima koji potrošače kredita u CHF ne dovode u neravnopravan i ovisan položaj u odnosu na kredite institucije, te sprječavanja nastavljanja nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija. Utvrđuje se i da su Vlada odnosno Ministarstvo financija iznijeli relevantne i dostatne razloge zbog čega je model konverzije predviđen osporenim Zakonom bio nužan odnosno da u konkretnom slučaju nije postojala manje ograničavajuća mjera u slučaju CHF kredita; primjećuje da je njime određena konverzija kao zakonska interventna mjera, bila dobrovoljna mjera za potrošače CHF kredita, a obvezna za kreditne institucije, a utvrđuje se da su i svi potrebni uvjeti retroaktivnosti (za pojedine odredbe) u potpunosti zadovoljeni.

33. Dakle, provedenim testom razmjernosti Ustavni sud utvrđuje da je osporeni zakon imao legitiman cilj, da je osporena mjera – konverzija bila prikladna za

ostvarenje legitimnog cilja te da je taj Zakon bio nužan, odnosno da nije postojala druga manje ograničavajuća mjera.

34. Slijedeća relevantna odluka je rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj: Rev 2868/2018-2. od 12. veljače 2019. kojim je prihvaćena revizija tužiteljice ukinuta su rješenje Županijskog suda u Splitu br. Gž-1097/17-2. od 7. prosinca 2017. i rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. broj: P-4233/15-17. od 17. siječnja 2017. te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Prvostupanjskim je rješenjem odbačena tužbu u dijelu kojim je traženo da se utvrde ništetnima odredbe sadržane u člancima 2. i 7. ugovor o namjenskom kreditu, istovremeno je presudom odbijen tužbeni zahtjev za isplatu novčanog iznosa čija će se visina utvrditi nakon što tuženica dostavi potrebne podatke odnosno kad se provede vještačenje ili izvedu drugi dokazi o tim podacima. Drugostupanjskim je rješenjem prvostupanjsko rješenje potvrđeno, a presuda ukinuta i predmet je vraćen na ponovno suđenje. Iz obrazloženja je vidljivo da se tražilo utvrđenje ništetnosti ugovorenih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi te posljedično tome isplati, a da su stranke sklopile dodatak ugovoru o kreditu na temelju ZID ZPK-a jer se tuženica suglasila s izračunom konverzije. Na temelju toga nižestupanjski su sudovi zaključili da je konverzijom izmijenjen ugovor i u pogledu kamatne stope te da je time suglasnošću volja stranaka otklonjena ništetnost ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, a time i pravni učinci te ništetnosti pa tužiteljica nema pravni interes za deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnosti navedenih odredbi. Revidentica je u bitnome postavila pitanje: "Da li sklapanjem dodatka ugovora o kreditu korisnik kredita gubi pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu", a Vrhovni sud Republike Hrvatske je ocijenio da sama činjenica da su stranke sklopile dodatak ugovor o kreditu temeljem ZID ZPK ne znači da je korisnica kredita izgubila pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne i to stoga što tužiteljica ističe da joj nije u cijelosti podmiren dug i postavlja kondemnatorni zahtjev za isplatom, a osim toga, ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla pri čemu ništetetan ugovor ne postaje valjan ni kad uzrok ništetnosti naknadno nestane (čl. 326. st. 1. ZOO), osim u izuzetnim uvjetima koje propisuje čl. 326. st. 2. ZOO, a koji u predmetnom slučaju nisu ispunjeni (da je zabrana manjeg značaja i da je ugovor u cijelosti ispunjen). S obzirom na navedeno, zaključuje se da tužiteljica ima pravni interes i može tražiti utvrđenje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi kako bi na temelju toga ostvarila svoja eventualna prava za koja smatra da joj pripadaju.

35. Pitanje pravnog interesa razmatrano je i u presudi i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-2221/2018-11- od 3. rujna 2019. kojima su u bitnome odbijene revizije banaka te je potvrđena ništetnost ugovorni odredbi kako o valutnoj klauzuli u CHF (još ranije je pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj: Pž-7129/13-4. od 13. lipnja 2014. godine kojom su, među ostalim, odbijene žalbe prvotuženika Zagrebačke banke d.d. i ostalih tuženika kao neosnovane te je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj: P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u dijelu točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. izreke, a presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj: Revt-249/14-2. od 9. travnja 2015. odbijene su revizije 1-7. tuženika, potvrđena ništetnost ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi). U navedenoj presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske

navodi se i da tužene banke neosnovano prigovaraju nepostojanju pravnog interesa tužitelja za vođenjem ovog spora nakon što je stupio na snagu ZID ZPK kojim je omogućeno potrošačima – korisnicima kredita konverzija ugovora o kreditu jer da se radi o tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava te se po svojoj pravnoj naravi, u dijelu kojim se traži utvrđenje da je konkretnim postupanjem tuženih banaka povrijeđen pravni interes potrošača, koja predstavlja tužbu za utvrđenje u smislu 187. ZPP-a, te pravni interes postoji zato što je odredbama ZID ZPK "potrošačima – korisnicima kredita ponuđena mogućnost konverzije kreditnog duga vezanog uz švicarski franak, vezati uz valutu EUR, ali ne kao njihova obveza, što znači da su i dalje u neodređenom broju ostali na snazi ugovori sklopljeni s valutnim klauzulama u švicarskim francima, a time i daje pitanje valjanosti takvih ugovora ostalo sporno. U takvim okolnostima i dalje postoji pravni interes tužitelja za vođenje ovog postupka" (str. 22.).

36. Nadalje, prema rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Gos 1/2019-36. od 4. ožujka 2020., na postavljeno pitanje: "Je li sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj: 102/015) nepostojeći i ništetan u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli?", odgovor glasi: "Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona i izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 102/15.) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.". U obrazloženju rješenja navodi se sadržaj citiranih odredbi ZID ZPK-a uz zaključak da su banke bile obvezne postupiti po navedenom Zakonu, dok su potrošački mogli sklopiti sporazum prihvaćajući konverziju ili zadržati stari važeći kredit denominiran u CHF ili kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u CHF, u kojem se slučaju otplata kredita nastavlja prema važećim ugovorenim uvjetima u sukladno odredbama ovog Zakona. Navodi se i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-3685/2015 od 4. travnja 2017., uz zaključak: "U takvim okolnostima, a imajući nastavno na umu da je ZID ZPK poseban zakon (lex specialis) u odnosu na opća pravila obveznog prava, odnosno Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 11/08, 125/11 i 78/15 – dalje: ZOO/05) te da je riječ o izvanrednoj, jednokratnoj i retroaktivnoj mjeri (intervenciji) zakonodavca, prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ne mogu opća pravila ZOO/05 o ništetnosti ili izostajanju pravnih učinaka u dijelu u kojem su u eventualnoj koliziji s režimom ZID ZPK, o konverziji dovesti do ništetnosti ili nepostojanja sporazuma o konverziji. To sve pod pretpostavkom da je sporazum sklopljen sukladno prisilnim propisima ZID ZPK.".

37. U nastavku se otklanjaju prigovori u pogledu nepostojećeg ugovora, npr. zbog nesporazuma na strani potrošača i u pogledu "pravne relevantnosti" sporazuma o konverziji zbog tvrdnji potrošača da je naknadno otpala odlučujuća pobuda konvertiranja kredita (u smislu da korisnici kredita prigodom sklapanja sporazuma nisu u svemu mogli biti upoznati sa sudbinom valjanosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli koja je utvrđena nepoštenom i ništetnom nakon toga (presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6632/2017-10. od 10. lipnja 2018. te presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2221/2018-11. od 3. rujna 2019.).

38. U vezi nepostojanja interesa za zahtjeve da se utvrde ništetnima pojedine odredbe ugovora o kreditu prethodno vezanih uz CHF, bez obzira na naknadno sklapanje sporazuma o konverziji, osvrće se i na rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2868/2018-2. od 12. veljače 2019. te obrazlaže: "… da bi se mogla razumjeti navedena odluka, treba poći od toga da podnositelji tužbe u pravilu ne moraju dokazivati postojanje pravnog interesa" te da iako kazuistička zakonska pravila o pravnom interesu iz odredbi čl. 187. st. 2. i čl. 186.b ZPP-a ne znače da postojanje pravnog interesa u ostalim situacijama koje bi mogle nastupiti nije potrebno, ipak se pitanja svodi na pravila o dokazivanju tako da se postojanje pravnog interesa posebice kod kondemnatornih zahtjeva ne može načelno isključiti, a što bi u protivnom trebao dokazivati tuženik, a "u svakom slučaju ne bi se moglo isključiti postojanje pravnog interesa kod onih razloga eventualne nevaljanosti ugovora koji izviru iz opće obveznog uređenja, neovisnih o posebnom zakonskom uređenju ZID ZPK (npr. poslovna nesposobnost) ili u slučaju onih konverzija koje nisu provedene suglasno strogim odredbama tog Zakona.". Navodi se dalje da tako treba tumačiti i drugu odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-221/2018-11 od 3. rujna 2019. koja se također bavila pitanjem pravnog interesa, u okviru kolektivne sudske zaštite kojom se sud bavi u tom predmetu, odnosno postojanjem pravnog interesa za utvrđenje ništetnosti onih kredita vezanih uz CHF "glede kojih nije sklopljen sporazum o konverziji u kredite vezane uz EUR-e". Vrhovni sud Republike Hrvatske se dalje u obrazloženju osvrće i na presudu Europskog suda u predmetu C-118/17 Dunai protiv Erste Bank Hungay Zrt od 14. ožujka 2014., u smislu članka 6. st. 1. Direktive Vijeća EEZ od 5. travnja 1993. te zaključuje da je temeljna razlika u okolnostima u kojima je donesena navedena presuda Europskog suda i učincima ZID ZPK u tome da je navedena presuda donesena povodom izravne zakonske ugovorne intervencije u svaki ugovorni odnos, dok su prema ZID ZPK korisnici kredita mogli odbiti konverziju koju su im prethodno banke morale ponuditi. Zaključno se navodi: da je u prije navedenim presudama hrvatskih sudova pravomoćno utvrđeno da su nepoštene i ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu vezanog uz CHR o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli ali nije rečeno da bi osnovi ugovori zbog toga bili ništetni u cijelosti, iako se na ništetnost pazi i po službenoj dužnosti; da je upravo u sprječavanju i otklanjanju nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija i produbljivanja dužničke krize donesen poseban propis (ZID ZPK), uključujući i ostale izmjene i dopune tog Zakona, kao i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 102/15); da se ZID ZPK odnosio na postupke konverzije ugovora o kreditu veznih uz CHF u odgovarajuće kredite vezane uz EUR; da su oba Zakona utvrđena suglasnim s Ustavom Republike Hrvatske; da su kreditne institucije bile dužne postupati po tom Zakonu, dok je na korisnicima kredita počivala dispozicija hoće li pristupiti sklapanju sporazuma ili će zadržati važeće ugovorene uvjete; da uspostava nove pravne osnove nije nastala neposredno na temelju zakona, već na temelju novonastalih ugovornih odnosa – sporazuma koji su trebali biti sklopljeni suglasno tom Zakonu te da nema mjesta primjeni općih pravila obveznog prava o novaciji ugovora i sl. Na osnovi izloženoga konačno se zaključuje da su oni sporazumi o konverziji koji su sklopljeni u skladu s ZID ZPK valjani i proizvode pravne učinke bez obzira što je pravomoćno presuđeno da su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli izraženoj u CHF.

39. Odredbama ZID ZPK pa ni navedenim odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske i Vrhovnog suda Republike Hrvatske očito nije zauzet jasan i nedvosmislen stav o pravnim učincima ugovora o konverzije i njegovim posljedicama, kako u pogledu kondemnatornih zahtjeva za isplatom koji bi se temeljili na ništetnosti ugovornih odredbi ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i o valutnoj klauzuli vezanoj u CHF tako i u pogledu pravnog interesa za deklaratornim zahtjevima za utvrđenje ništetnosti navedenih odredbi te o tome i dalje postoje različiti, pa i kontradiktorni stavovi, kako u sudskoj praksi tako i u stručnim člancima pa je o tim, pravnim pitanjima, potrebno odlučiti u pojedinačnim parnicama.

40. Daljnja relevantna odluka o učincima konverzije jest presuda Suda Europske unije u predmetu C-567/20. od 3. veljače 2022. Iz navedene presude proizlazi da Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima (odredbama) u potrošačkim ugovorima, a na koju se pozivaju i stranke u ovom postupku, nije primjenjiva na ugovora koji su sklopljeni prije pristupanja Republike Hrvatske Uniji (koje je stupilo na snagu 1. srpnja 2013.) pa tako ni na konkretni ugovor o nenamjenskom kreditu koji je sklopljen 9. svibnja 2007., zbog čega je i u ovom slučaju primjenjiv zaključak iz 38. odlomka te presude da "eventualan povrat koristi koju je Zagrebačka banka neosnovano stekla na temelju potencijalno nepoštenih odredaba tog ugovora ne može biti uređen odredbama te direktive". Nasuprot tome, na Dodatak ugovoru, koji je sklopljen 18. prosinca 2015. primjenjuju se odredbe. Direktive 93/13, ali navedeni dodatak ne može proširiti područje primjene *ratione temporis* te direktive te obveza povrata Zagrebačke banke na temelju odredaba navedenog dodatka ne može biti uređena odredbama navedene direktive ili se na njima temeljiti u odnosu na razdoblje prije njegova sklapanja.

41. Što se merituma tiče, u presudi Suda Europske unije C-567/20. od 3. veljače 2022. ističe se da u skladu s ustaljenom praksom Suda članak 1. stavak 2. Direktive 93/13 isključuje iz njezina materijalnog područja primjene ugovorne odredbe koje su odraz "(obveznih) zakonskih ili regulatornih odredaba" što je opravdano činjenicom da se u načelu može pretpostaviti da je nacionalni zakonodavac uspostavio ravnotežu između svih prava i obveza stranaka u određenim ugovorima, a koju zakonodavac Unije izričito namjerava očuvati te je na nacionalnim sudovima da provjere je li dotična odredba obuhvaćena člankom 1. stavkom 2. Direktive 93/13 s obzirom na kriterije koje je utvrdio Sud, odnosno uz uzimanje u obzir naravi, opće strukture i odredaba predmetnih ugovora i o kreditu kao i pravnih i činjeničnih okolnosti tih ugovora, imajući pritom na umu da, s obzirom na cilj zaštite potrošača iz te direktive, iznimku uspostavljenu člankom 1. stavkom 2. iste direktive treba tumačiti usko. Sud ukazuje i da zahtjev prihvata potrošača sam po sebi nije prepreka tome da se smatra da su odredbe predmetnog dodatka odraz obveznih zakonskih ili regulatornih odredaba, s obzirom na to da je sadržaj tog dodatka u potpunosti određen navedenim zakonom, te je iz odluke kojom je upućeno prethodno pitanje proizlazi da je cilj hrvatskog zakonodavca bio uspostaviti ravnotežu između prava i obveza stranaka na koje se odnosi zakon o potrošačkom kreditiranju iz 2015. Sukladno tome, Sud zaključuje da ugovorne odredbe koje su odraz odredaba nacionalnog prava na temelju kojih je prodavatelj robe ili pružatelj usluga bio dužan potrošaču predložiti izmjenu njihova originalnog ugovora putem sporazuma čiji je sadržaj određen tim odredbama i taj je potrošač imao mogućnost prihvatiti takvu izmjenu, nisu obuhvaćene materijalnim područjem primjene te direktive.

42. Dakle, Sud Europske unije nije meritorno odlučio o učincima konverzije već je to u nadležnosti nacionalnih sudova.

43. Na 7. sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 13. i 20. prosinca 2022. zauzeta su pravna shvaćanja o pravnim učincima sporazuma o konverziji Ugovora o kreditu u CHF u EUR i pravima potrošača i to:

Prvo pravno shvaćanje koje glasi:

" Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, broj 102/15 – dalje: ZID ZPK), nakon sklapanja tog sporazuma nema pravo

na povrat više plaćenih iznosa po osnovi nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, koji bi predstavljali možebitnu razliku između ukupnog iznosa koji bi mu pripadao po osnovi ništetnosti navedenih odredbi do dana izvršene konverzije i uplaćenog iznosa koji je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK“;

Drugo pravno shvaćanje koje glasi:

" Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, broj 102/15 – dalje: ZID ZPK), nakon sklapanja tog sporazuma ima pravo na povrat više plaćenih iznosa po osnovi nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u slučaju ako bi postojala razlika na štetu potrošača između ukupnog iznosa koji bi mu pripadao po osnovi ništetnosti navedenih odredbi do dana izvršene konverzije (jednako kao i onim potrošačima i korisnicima kredita u CHF ili kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF koji nisu mogli ili nisu izvršili konverziju) i uplaćenog iznosa koji je potrošaču banka uračunala prilikom

izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK“;

Treće pravno shvaćanje koje glasi:

"Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, broj 102/15 – dalje: ZID ZPK), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 - dalje: ZOO), na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koji je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“

44. U priopćenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske navodi se i da će sve sudske odluke koje su uvodno navedene i koje zastupaju tri različita pravna shvaćanja biti premet kontrole Službe evidencije sudske prakse.

45. Krajem 2024. otpremljene su i objavljene odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske u kojima se zauzimaju prethodno navedena pravna shvaćanja, odnosno:

- presuda i rješenje broj: Rev 586/2019-14. od 21. prosinca 2022., u kojoj je zauzeto treća pravno shvaćanje, a kojom je, među ostalom preinačena drugostupanjska presuda u dijelu kojim je potvrđena prvostupanjska presuda i prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 27.721,64 kn te je suđeno da se odbija tužbeni zahtjev za isplatu navedenog iznosa, a u preostalom dijelu su ukinute nižestupanjske odluke te je predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje;

- rješenje broj: Rev 1096/2022-2. od 8. studenoga 2022., u kojem je zauzeto drugo pravno shvaćanje, a kojim je prihvaćena revizija tužiteljice te su ukinute drugostupanjska presuda i prvostupanjska presuda u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev i eventualno kumulirani zahtjev za isplatu kao i u dijelu kojim je odučeno o

troškovima postupka te je predmet u tom dijelu vraćen prvostupanjskom sudu na odlučivanje;

te, na kraju, i:

- presuda broj: Rev 637/2019-2. od 15. studenoga 2022., u kojoj je zauzeto prvo pravno shvaćanje, a kojom je prihvaćena revizija tuženice i preinačena drugostupanjska presuda kojom je potvrđena prvostupanjska presuda, tako da je u cijelosti odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 37.630,69 kuna sa zakonskom zateznom kamatom na pojedine iznosa.

46. U vrijeme zaključenja glavne rasprave i donošenja ukinute presude ovog suda posl. broj: P-317/2021-46 od 29. listopada 2025. još nije donesena odluka proširenog vijeća od trinaest sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa pravnim shvaćanjima kojima bi ostali sudovi bili vezani.

47. Konačno, prije donošenja rješenja Županijskog suda u Osijeku posl. broj: Gž-2528/2025-3 (19. kolovoza 2026.), 18. lipnja 2026. objavljena je odluka (presuda i rješenje) proširenog vijeća od trinaest sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj: Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026.

48. U navedenoj je odluci zauzeto slijedeće pravno shvaćanje:

"Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.".

49. Iz navedenog pravnog shvaćanja sasvim jasno proizlazi da potrošač ima pravo samo na zakonske zatezne kamate od dana svake pojedine uplate do konverzije, a ne i na "utvrđenje i isplatu" iznosa preplaćenih na temelju ništetnih odredbi pa su stoga u cijelosti neosnovani tužbeni zahtjevi za utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi kao i zahtjevi za isplatu iznosa 682,48 eura sa zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose kao u tužbenom zahtjevu s osnove preplaćenih mjesečnih anuiteta zbog promjene kamatne te iznosa od 2.950,84 eura sa zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose kao u tužbenom zahtjevu s osnove preplaćenih mjesečnih anuiteta zbog promjene deviznog tečaja.

50. Osnovani su tužbeni zahtjev koji se odnosi na zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po osnovi tečajnih razlika i razlika anuiteta zbog promjenjive kamatne stope, obračunate za razdoblje plaćanja pojedinih iznosa do 30. rujna 2015., a koje su zakonske zatezne kamate sasvim jasno navedene u nalazu i mišljenju sudskog vještaka od 25. studenoga 2019., sukladno kojem je tužitelj konačno i precizirao te tužbene zahtjeve.

51. Prema nalazu stalnog sudskog vještaka mr. sc. Zrinka Ručevića, Zagrebačka banka d.d kao kreditor i tužitelj kao korisnik kredita zaključili su 31. svibnja 2005. Ugovor o kreditu broj 12/2005 (u daljnjem tekstu: Ugovor), sa sljedećim osnovnim ugovornim elementima: iznos kredita je kunska protuvrijednost od 36.000,00 CHF obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita; rok otplate od 240 mjeseci (otplata u jednakim anuitetima) te promjenjiva kamatna stopa redovnih kamata koja je iznosila 5,50 % godišnje na dan sklapanja Ugovora; prema planu otplate, dospijeće prve obveze bilo je 1. srpnja 2005., a sljedećih svakog prvog dana u mjesecu; otplata mjesečnih anuiteta, iskazanih u valuti, u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan plaćanja. Prema početno ugovorenom tečaju od 4,718128 kn za 1 CHF, isplaćeni iznos od 36.000,00 CHF iskaza u protuvrijednosti kuna iznosio je 169.852,61 kn. Uvidom u prijepis pregleda promjena kamatnih stopa po kreditu utvrđeno je kako je u razdoblju otplate kredita kamatna stopa više puta mijenjana, te je iznosila kako slijedi: 4,90 % godišnje od prvog anuiteta s dospijećem 1. srpnja 2005. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. listopada 2007.; 5,55 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. studenoga 2007. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. veljače 2008.; 6,30 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. ožujka 2008. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. srpnja 2010.; 6,55 % godišnje anuitet s dospijećem 1. lipnja 2010. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. studenoga 2010.; 6,00 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. prosinca 2010. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. srpnja 2011.; 5,75 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. kolovoza 2011. do zaključno anuiteta s dospijećem 1. siječnja 2014. te 3,23 % godišnje od anuiteta s dospijećem 1. veljače 2014. do konca izračuna. Za odgovaranje na postavljene zadatke u nastavku u Tabeli 1 nalaza vještak je prikazao otplatni plan kojeg je primijenio kreditor u predmetnom razdoblju otplate, kao i usporedni otplatni plan prema sljedećim elementima: glavnica u iznosu od 36.000,00 CHF, fiksna stopa ugovornih kamata od 5,50 % godišnje, te će je usporedbom iznosa iz tih dvaju otplatnih planova iskazao razlike u visini obveza tužitelja odnosno isključivo više plaćeni iznosi, odnosno: prvo se iskazuju razlike u visini anuiteta, koje proizlaze iz promjene kamatne stope u predmetnom razdoblju otplate (stupac 'm' Tabele 1); zatim se te razlike iskazuju u odgovarajućoj protuvrijednosti kuna, primjenom

ugovorenog srednjeg tečaja banke na dan korištenja kredita (stupac 'p' Tabele 1). Konačno, iskazuju se razlike (povećanje obveze) po osnovi promjene tečaja (stupac 'r' Tabele 1), na način da se obveza koja je stvarno bila obračunana i plaćena (stupac 'd' Tabele 1) pomnoži razlikom tečajeva (onog stvarno primijenjenog na dan plaćanja i početnog tečaja važećeg na dan korištenja kredita), uz korekciju za dio tog iznosa sadržanog u razlici obveze po osnovi promjene kamatnih stopa. S obzirom je po predmetnom kreditu provedena konverzija, a radi ocjene učinaka efekata iste, obračunane su i iskazane zatezne kamate na razlike anuiteta (stupac 'r') i na tečajne razlike (stupac 't') do 30. rujna 2015., te je uračunana preplata po konverziji.

52. U skladu s utvrđenjima iz nalaza, vještak u mišljenju navodi da: razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. srpnja 2005.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 970,19 CHF, odnosno 5.142,15 kn (iskazano prema ugovorenom tečaju za valutu CHF važećem na dan plaćanja pojedinih obveza); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'm' Tabele 1 iz nalaza (u valuti CHF), odnosno u stupcu 'p1' Tabele 1 iz nalaza (u kunama), a razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (1. srpnja 2005.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, uz korekciju za iznos te razlike sadržan u razlici obveza koja proizlazi iz promjene kamatne stope, iznosi ukupno 22.233,12 kuna; pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 's' Tabele 1 iz nalaza. Nakon obračuna zateznih kamata na mjesečne iznose razlika po gore navedenim osnovama, za razdoblje od dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., kao i nakon uračunavanja efekata konverzije (preplata u iznosu od 2.635,28 kn), preostalo dospjelo potraživanje s danom 30. rujna 2015. iznosi 35.032,23 kn.

53. Tuženik se na nalaz i mišljenje očitovao podneskom od 7. siječnja 2020. na način da u bitnome iznose prigovore pravne, a ne činjenične naravi pa zbog toga nije ni traženo dodatno očitovanje vještaka.

54. Tužitelj se podneskom od 9. siječnja 2020. očitovao na način da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, te je sukladno njemu i precizirao tužbene zahtjeve.

55. Sud nalaz i mišljenje vještaka ocjenjuje stručnim i objektivnim te vještaka nije potrebno usmeno saslušavati, no, zbog pravnih pitanja, nalaz i mišljenje vještaka u ovoj parnici nije odlučan.

56. U rekapitulaciji na 30. rujna 2015. izričito je navedeno da zatezne kamate na razlike u anuitetima u kunama (stupac "r") iznose 3.223,19 kuna, a zatezne kamate na tečajne razlike u kunama (stupac "t") iznose 7.069,05 kuna te je nakon toga naveden manje priznati iznos preplate od 35.032,23 kuna, "od toga zatezne kamate" 7.656,96 kuna, a glavnica 27.375,27 kuna. Dakle, iznosi zakonskih zateznih kamata pod 2. i 4. rekapitulacije odnose se upravo na obračunate zakonske zatezne kamate temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.

57. Prema tome, primjenom fiksnog tečaja konverzije od 7,53450 kn za 1 euro, zatezne kamate na razlike u anuitetima iznose 427,85 eura, a na tečajne razlike 938,35 eura, kako je tužitelj i postavio tužbene zahtjeve na ročištu17. rujna 2026.

Posl. broj: P-335/2026-59

58. Prema odredbi čl. 31. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015. i 29/2018., 126/20221., 114/2022., 156/2022., 145/2023. i 155/2023. dalje: ZOO), na dospjele a neisplaćene zatezne kamate ne teku zatezne kamata, osim kad je to zakonom određeno, a prema stavku 2. navedenog članka, na iznos neisplaćenih kamata mogu se zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu.

59. Imajući u vidu da je tužitelj određene zahtjeve za isplatu uglavničenih zakonskih zateznih kamata postavio tek na ročištu 17. rujna 2026. temeljem odredbi čl. 31. ZOO-a, na iznos neisplaćenih zateznih kamata ima pravo na zatezne kamate od tog dana, a ne i prije toga.

60. Sukladno navedenom, tuženiku je naloženo da tužitelju na iznose od 427,85 eura i 938,35 eura plati zakonsku zateznu kamatom od 17. rujna 2026., a odbijeni su preostali dijelovi zahtjeva za zakonsku zateznu kamatu na te iznose u razdoblju od 11. lipnja 2019. do 16. rujna 2026.

61. U odnosu na navedeni zahtjev nije osnovan tuženikov prigovor zastare iznesen u podnesku od 6. listopada 2026. Naime, s obzirom na specifične okolnosti neizvjesnosti u pogledu pravnih učinaka konverzije i različita pravna shvaćanja koja su konačno ujednačena tek odlukom proširenog vijeća od trinaest sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj: Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026., ovaj sud smatra da je, neovisno o preinaci tužbe postavljanjem konačnog zahtjeva za uglavničenu zakonsku kamatu, zastara sukladno odredbi čl. 241. ZOO-a prekinuta već podnošenjem tužbe u ovom predmetu (11. lipnja 2019.).

62. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a, pri čemu je sud imao u vidu da je tužitelju uspio s bitno manjim dijelom tužbenog zahtjeva (s njegov se neuspjeh ogleda ne samo u visini već i u osnovi tog dijela tužbenog zahtjeva) ali u specifičnim okolnostima spornog pravnog odnosa kojemu nije obilježe stranačka ravnopravnost te izuzetne pravne nesigurnost uslijed različite prakse svih sudova, podnošenje tužbe sa takvim tužbenim zahtjevom u konkretnim okolnostima nije bilo očito nerazumno, a odlučivanje o troškovima razmjerno uspjehu u parnici bi poništilo i učinke dijela tužbenog zahtjeva s kojima je tužitelj uspio, pa je stoga odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

U Zlataru 27. listopada 2026.

S u d a c:
Damir Čižmek

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja Romeu Hercegu, odvjetniku iz Zaboka,
2. punomoćnici tuženika Sanji Porobija, odvjetnici iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088f-3465b**

Kontrolni broj: **06ffd-3332b-f2e90**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

